

UBYTOVÁNÍ

Přímo u sjezdovky, padesát metrů od dolní stanice vleků stojí **penzión Zelený mlýn**, ve kterém je k dispozici sedmáct pokojů. Podle kvality pokoje zaplatí dospělý člověk za nocleh a snídani od 380 do 530 korun. K dispozici je lyžařna i skříňky na uložení bot. Telefon: 499 776 555.

Romantický nocleh v centru Žaclěře najdete v **penzionu U fary**. Pokoje k přespaní jsou v malém domku v uličce mezi Rýchorským náměstím a kostelem Nejsvětější trojice.

Skromnější ubytování poskytuje **Hotel Sport** v novější části Žaclěře. Za nocleh se snídaní tu zaplatíte čtyři sta korun. Telefon: 608 880 481.

Jednoduchá **turistická ubytovna** se jmenuje buď **U Holuba**, nebo **1. Rýchorská**. Pod oběma názvy však najdete totéž – v ulici pod náměstím obyčejnou ubytovnu, kde vás za dvě stě korun na osobu nechají přespat na dvoulůžkovém pokoji. Sociální zařízení je společné na patře. Telefon: 499 876 118.

TIP NA VÝLET

Pozvolné modré sjezdovky v Prkeném dole jsou jako stvořené pro první obloučky. U penzionu Zelený mlýn má na mírné stráni lyžařská škola postavený dětský vlek.

Hodinová výuka jednoho dítěte stojí 150 korun. Pokud by si větší děti chtěly zkusit jízdu na snowboardu, musí instruktorovi zaplatit buď 300 korun za dvě hodiny nebo 550 korun za celodenní výcvik.

Vstupní portál barokního kostela Nejsvětější trojice

KAM NA JÍDLO

Pouhý kilometr dělí vzdušnou čarou od sebe dvě naprosto odlišná pohostinství. Moderní „eurorestauraci“ v kaširovaně starobylém provedení a poctivý český bufet domácího ražení, se kterým sametová revoluce nijak neotřásla. V obou podnicích se najíte dobře, zaplacená cena bude ale rozdílná.

● Dražší jídla připravují v **restauraci Zelený mlýn** v Prkeném dole. Jídelní lístek tu kuchař sestavil do podoby velkého listu papíru, ve kterém jsou různými typy písma odděleny jednotlivé skupiny jídel – italské těstoviny, drůbeží maso, steaky nebo české hotovky. Je potřeba dlouho studovat, než si vyberete. Na standardní teplý oběd, tedy polévku, jídlo s knedlíkem, pivo a kávu si připravte přibližně dvě stě korun. Stejnou částku vás bude stát i steak s brusinkovou omáčkou doplněný porcí štouchaných brambor. Je to prověřená a chutná kombinace. Interiér restaurace se snaží

skloubit praktičnost s útulností a není to úplně ono. Z dlaždic na podlaze se určitě dobře stírá voda okapávající ze zachumelených lyžařů, ale působí příliš chladným dojmem. Rádoby starobylé reklamní předměty, sošky a obrázky mají navodit klima zavedené krčmy, ale bohužel je na nich příliš patrné, že pocházejí z jednoho obchodu.

● **Restaurace Holub** s přidruženým bufetem pod Rýchorským náměstím v centru Žaclěře si na žádnou útulnost nehraje. Zastavil se tu čas, a je to dobře. Vždyť hlad tu můžete zahnat i tehdy, když vám v kapse zbudou jen poslední mince. Kuchař vám tu na pánvičce připraví třeba knedlíky s vajíčkem za třináct korun a ještě k tomu dostanete okurku. Guláš s knedlíkem stojí necelou padesátikorunu, stejně jako rizoto posypané sýrem nebo velký Starostův bramborák. Lze si tu dát i snídani na vidličku, bufet otevírá už v šest hodin ráno.

FOTO: VÁCLAV TRACHTA

Cesta z náměstí ke kostelu Nejsvětější trojice a fary

ce. Původně býval kostel renesanční, ale na začátku osmnáctého století byl přestavěn do barokní podoby. Plastické ornamenty stojí za zhlédnutí, jejich autorem je Jiří František Pacák, žák barokního mistra Matyáše Brauna. V sousedství kostela stojí opravená barokní fara s mansardovou střechou.

Od fary se můžete vrátit zpátky na náměstí, kde stojí mariánský sloup, pocházející ze stejné doby jako barokní přestavba kostela. I autor je stejný – Jiří F. Pacák.

Žacléřský zámek

Kolem klasicistní radnice se poté vydejte vzhůru úzkou uličkou k žacléřskému zámku, místu, kde byly ve 13. století položeny základy města. Od Trutnova tu do polské Vratislavi vedla obchodní stezka, kterou bylo třeba chránit. Proto byl na nevysoké skále postaven hrad nazvaný Ccheczler (Žaclěř). Stalo se tak v časech vlády Přemysla Otakara II. V 16. století byl hrad přestavěn na třípatrový renesanční zámek. V 18. století získal ozdobné barokní ornamenty, které ale bohužel není možné dnes spatřit.

Již několik let je zámek nepřístupný a na začátku kamenného mostu hrozí u zamčené brány cedule tisícikorunovou pokutou každému, kdo by se odvážil pokračovat v cestě.

Nezbývá, než se vrátit zpátky do města. Tentokrát ne příkrou stezkou, kterou jste přišli, ale pozvolna klesající Zámeckou ulicí. Není dlouhá a poslouží jako stručná dějepisná rekapitulace. Hned u zámku budete mít po levé i pravé ruce staré dřevěné roubené chalupy, typická krkonošská stavení. Po několika desítkách metrů je vystřídají modernější domy s dřevěným hrázděním, charakteristickým pro německou architekturu. Zřetelná připomínka, že tady, v někdejších Sudetech, bylo do druhé světové války devadesát procent obyvatel německého původu. Na konci Zámecké ulice pak elegantní hrázděné domy střídají rodinné domky navrhované českými socialistickými architekty. Ty se do Krkonoš hodí nejméně.

Roubenka na náměstí

Proto raději zpátky ze Zámecké ulice na náměstí. Na rohu ulice a náměstí si může-